

“ପ୍ରତିଦିନ ଘଟଣା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା”

ଆଜି ସମରଥ ଦିବସରେ ସମରଥ ପିତା ନିଜର ସମରଥ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଆଜିର ଦିନ ବିଶେଷ ଭାବରେ ବର୍ତ୍ତମାନବାଦକୁ ଦୃଢ଼ାବଳା ବିଶେଷ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସମରଥୀର ବରଦାନ ଅର୍ପିତ କରିବାର ଦିନ । ଆଜି ଦିନରେ ହିଁ ବାପଦାଦା ନିଜର ଶକ୍ତିସେନାକୁ ବିଶିଷ୍ଟ ମଞ୍ଚ ଉପରେ ପଠାଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ସାକାର ସ୍ୱାରୂପରେ ଶିବଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପରେ ପାର୍ବତ କରିବାର ଦିନ । ଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ାବଳା ଶିବପିତା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇ ନିଜେ ଗୁପ୍ତ ରୂପରେ ପାର୍ବତ କରି ଚାଲିଛନ୍ତି ଏବଂ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପରେ ବିଶିଷ୍ଟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ରୂପରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଛନ୍ତି । ଆଜିର ଦିନ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କ ଦୃଢ଼ାବଳା ସମାନ ଭବର ବରଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ଦିନ । ଆଜିର ଦିନ ବିଶେଷ ସ୍ନେହୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନୟନରେ ସ୍ନେହ ସ୍ୱାରୂପରେ ସମାହିତ କରିବାର ଦିନ । ଆଜିର ଦିନରେ ବାପଦାଦା ବିଶେଷ କରି ସମରଥ ଏବଂ ସ୍ନେହୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧୁର ମିଳନ ଦୃଢ଼ାବଳା ଅବିନାଶୀ ମିଳନର ବରଦାନ ଦେଇଥାନ୍ତି । ଆଜି ଦିନ ଅମୃତବେଳାଠାରୁ ଚାରିଆଡ଼ର ସବୁ ପିଲାଙ୍କର ହୃଦୟର ପ୍ରଥମ ସଂକଳ୍ପ ଯାହାକି ମଧୁର ମିଳନ କରିବାର, ହୃଦୟର ମିଠା ମିଠା ମିଠମାର ଗୀତ ଗାଇବାର ଏବଂ ବିଶେଷ ସ୍ନେହ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାତାବରଣର ଦିନ ଅଟେ । ଆଜିର ଦିନରେ ଅମୃତବେଳାରେ ଅନେକ ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ନେହର ମୋତିରେ ତିଆରି ମାଳା ଗୁଡ଼ିକରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୋତି ଭିତରେ ପକ୍ଷୀରେ ବାବା, ମିଠେ ବାବା ଶବ୍ଦ ଚମକିଥିବାର ଦେଖାଯାଉଥିଲା । ତେବେ ମାଳାଗୁଡ଼ିକ କେତେ ସଂଖ୍ୟାରେ ଥିବ ତାହା ଜାଣିଲୁ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ତ ୯ ରତନର ମାଳା କହିଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅନେକ ଅଲୌକିକ, ଅପୂର୍ବ ଏବଂ ଅମୂଲ୍ୟ ରତନଗୁଡ଼ିକର ମାଳା ସବୁ ଥିଲା । ଏହିଭଳି ମାଳା ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପିନ୍ଧିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ମାଳାଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ବାପଦାଦା ହିଁ ଏହି ସମୟରେ ପିଲାମାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ାବଳା ଧାରଣ କରିଥାନ୍ତି । ଆଜିର ଦିନଟି ଅନେକ ପ୍ରକାରର ବନ୍ଧନରେ ଥିବା ଗୋପିକାମାନଙ୍କର ହୃଦୟର ବିସ୍ଫୋଗ ଏବଂ ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ମିଠା ମିଠା ଗୀତ ଶୁଣିବାର ଦିନ । ବାପଦାଦା ଏହିଭଳି ଲଗନରେ ମଗନ ରହୁଥିବା ସ୍ନେହୀ ସିକିଲଧେ ଆତମାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଦାନରେ ଏହି ଖୁସିଖବର ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ନାଗରା ବାଜିବାକୁ ହିଁ ଯାଉଛି ସେଥିପାଇଁ ହେ ସହଯୋଗୀ ଏବଂ ମିଳନର ବିସ୍ଫୋଗୀ ପିଲାମାନେ ଏହି ଅଳ୍ପ କେତୋଟି ଦିନ ସମାପ୍ତ ହେଲା କି ହେଲା । ଏହା ପରେ ସାକାର ସ୍ୱାମୀଟହୋମ୍ (ସ୍ୱାର୍ଗ ଦୁନିଆ)ରେ ମଧୁର ମିଳନ ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ସେହି ଶୁଭଦିନ ଏବେ ପାଖେଇ ଆସୁଛି ।

ଆଜିର ଦିନଟି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ନିଜର ଆନ୍ତରିକ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ଦୃଢ଼ାବଳା ସହଜରେ ସଫଳତା ରୂପୀ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଫଳ ପାଇବାର ଦିନ । ତେବେ ଶୁଣିଲ ଆଜିର ଦିନଟି କେତେ ମହାନ! ଏହିଭଳି ମହାନ ଦିବସରେ ସବୁ ପିଲା ଯେଉଁଠାରେ ବି ଥାଆନ୍ତୁ, ଦୂରରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ହୃଦୟର ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ସ୍ନେହ ଦେବା ସହିତ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାର, ସେବାର ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହର ପ୍ରତିଦାନରେ ସ୍ନେହଭରା ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ଅଧିକାଂଶ ପିଲାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତାଳାପରେ ସ୍ନେହ ଏବଂ ସେବାର ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହର ଚରଣ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଦେଖା ଦେଉଥିଲା । ପ୍ରତିଦିନ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା, ଏହି ଦୁଇଟି କଥା ବିଶେଷ ଭାବରେ ଥିଲା । ତେବେ ଶୁଣିବା ସହିତ ବାପଦାଦା ଆଉ କ’ଣ କରୁଥିଲେ ? ଶୁଣାଇବାବାଲା ଅନେକ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କର ଦିଲର ଶବ୍ଦକୁ ଦିଲାରାମ ବାବା ଏକ ସମୟରେ ଅନେକକଣ୍ଠକର କଥା ଶୁଣିପାରୁଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରତିଦିନ କରିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ମଧ୍ୟ ଦେଉଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ପ୍ରତିଦିନକୁ ଅମୃତବେଳାରେ ପ୍ରତିଦିନ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ପ୍ରତିଦିନ କରି ଛାଡ଼ିଦେବାର ନାହିଁ । କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ, ହେବା ପାଇଁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ଏହିଭଳି ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହକୁ ସବୁବେଳେ ସାଥୀରେ ରଖିଥିବ । ତା’ ସହିତ କରମ କରିବା ସମୟରେ ଯେପରି ଚରାଫକି କଣ୍ଠରୋଲର ନିୟମ ଦୃଢ଼ାବଳା ଯୋଗର ସୂଚକ ଲଗାତାର ସ୍ୱାସ୍ଥୀ ରଖିବାରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛି । ସେହିଭଳି କରମ କରିବା ସମୟରେ ନିଜେ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କରିବା ପାଇଁ ନିଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କର, ତେବେ ସେହି ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ସମୟ ହିଁ ପ୍ରତିଦିନକୁ ସଫଳତା ସ୍ୱାରୂପ କରି ଚାଲିବ ।

ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହ ରଖିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ନିଜର ରାଜତ୍ୱ ହସ୍ତାନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଖ୍ୟ ସହଯୋଗୀ ରୂପରେ ସ୍ନେହର ହସ୍ତାନ୍ତସେକ୍ (କରମରଦ୍ଦନ) କରୁଛନ୍ତି । ସଦା ସର୍ବଦା ମୁରବୀ ସନ୍ତାନ ରୂପରେ ତଥା ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହୋଇ ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହର ସାହାସ ଆଧାରରେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ପଦମଗୁଣା ସହଯୋଗର ପାତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ସୁପାତ୍ର ନିଶ୍ଚିତ ଅଟନ୍ତି । ତୃତୀୟ ପ୍ରକାରର ପିଲାମାନେ — ରାତିଦିନ ସ୍ନେହରେ ସମାହିତ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ସ୍ନେହକୁ ହିଁ ସେବା ମନେ କରନ୍ତି । ସେବାର କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଆସନ୍ତି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ମେରା ବାବା, ମେରା ବାବା ଏହି ଗୀତ ନିଶ୍ଚିତ ଗାଇଥାନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମିଠା ସ୍ୱାଦାବ ଦୃଢ଼ାବଳା ଖୁସି କରାଇ ଥାଆନ୍ତି । ମୁଁ ଯିଏ, ମୁଁ ଯେପରି, ଆପଣଙ୍କର ହିଁ ଅଟେ । ଏହିଭଳି ବିଶେଷ ସ୍ନେହୀ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ସ୍ନେହୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ସ୍ନେହର ପ୍ରତିଦାନ ସ୍ୱାରୂପ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଦେଇଥାନ୍ତି ତା’ ସହିତ ଏହି ସାହସ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥାନ୍ତି

ଯେ ତୁମକୁ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ମଧ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯଦି ରାଜ୍ୟରେ ପରଜା ହିସାବରେ ଆସିବାର ଅଛି ତେବେ ସ୍ୱନେହୀ ହୋଇ ରହିବା ଠିକ୍ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଯଦି ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହେବାର ଅଛି ତେବେ ସ୍ୱନେହ ସହିତ ପାଠପଢ଼ାର ଶକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନର ଶକ୍ତି, ସେବାର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ତେଣୁ ସାହସ କର, ବାବା ତ ସଦା ସହଯୋଗୀ ଅଟନ୍ତି । ସ୍ୱନେହର ପ୍ରତିଦାନ ସ୍ୱରୂପ ସହଯୋଗ ତ ନିଶ୍ଚିତ ମିଳିବ । ଟିକିଏ ସାହସ ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ପୁରୁଷାରଥ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହୋଇପାରିବ । ତେବେ ଶୁଣିଲ ଆଜିର ବାରତ୍ତାଳାପର ଉତ୍ତର ? ଆଜି ଦେଶ-ବିଦେଶରୁ ଚାରିଆଡୁ ଆସିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କର ସମାଗମ ଶୋଭା ସୁକ୍ଷ୍ମମଲୋକରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିଲା । ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଶେଷରେ ଆସିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୀବ୍ର ଗତିରେ ପୁରୁଷାରଥ କରି ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଆସିବାର ଉମଙ୍ଗ ଉତ୍ସାହରେ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଆଗକୁ ବଢ଼ି ଚାଲିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେତେ ଯେତେ ବିଦେଶ ହିସାବରେ ଦୂରରେ ଅଛନ୍ତି ସେହି ଅନୁସାରେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ନିକଟରେ ରହୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଆଜି ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ବହୁତ ଭଲ ଭଲ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଭରା ବାରତ୍ତାଳାପ କରୁଥିଲେ । କେହି କେହି ପିଲା ତ ବହୁତ ମିଠା ଅଟନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମିଠା ମିଠା କଥା କହି ରାଜି କରାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ବହୁତ ଭୋଲା ରୂପରେ କଥା କହୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଚତୁର ଅଟନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଆପଣ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରନ୍ତୁ । ଏହିଭଳି ଭାବରେ ବାବାଙ୍କୁ ରାଜି କରାଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ବାବା କ’ଣ କହିବେ ? ଖୁସିରେ ରୁହ, ଭରପୁର ରୁହ, ଆଗକୁ ବଢ଼ିଚାଲ । କଥା ଗୁଡ଼ିକ ତ ବହୁତ ଲମ୍ବା-ଚଉଡ଼ା, ସେଗୁଡ଼ିକୁ କେତେ ଶୁଣାଇବୁ । କିନ୍ତୁ ସବୁ କଥା ଗୁଡ଼ିକ ବହୁତ ମଜାରେ ମଜାରେ ଭଲ ଭଲ କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଆରହା!

ସରବଦା ସ୍ୱନେହ ଏବଂ ସେବାର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହରେ ରହୁଥିବା, ସରବଦା ସୁପାତର ହୋଇ ସରବ ପରାପୂର୍ବ ପାତର ହେଉଥିବା, ସରବଦା ନିଜର କରମ ଦ୍ୱାରା ବାପଦାଦାଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ଦିବ୍ୟକରମକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଥିବା, ନିଜର ଦିବ୍ୟ ଜୀବନ ଦ୍ୱାରା ବ୍ରହ୍ମବାବାଙ୍କର ଜୀବନ କାହାଣୀକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଥିବା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସାଥୀ ସ୍ୱରୂପ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସମର୍ଥ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ୱାଦପ୍ସାର ଏବଂ ନମସ୍କରେ ।

ଦାଦୀଜୀ ତଥା ଦାଦୀ ଜାନକୀ ଜୀ ବାପଦାଦାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛନ୍ତି:

ଆଜି ତୁମର ସଖୀ (ଦାଦୀ ମନେମୋହିନୀ) ମଧ୍ୟ ଖାସ୍ ସ୍ୱାଦପ୍ସାର ଦେଇଛନ୍ତି । ଆଜି ସିଏ ମଧ୍ୟ ସୁକ୍ଷ୍ମମଲୋକରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ତରଫରୁ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଶେଷ ସ୍ୱାଦ । ସେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମଜ୍ଞାନସ୍ୱ ପାର୍ବତୀରେ ନିଜର ସଂଗଠନକୁ ମଜବୁତ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇଚାଲିବ । ଏବେ ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଦେଶର ଅର୍ଥାତ୍ ଭାରତର ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଛୋଟ ଛୋଟ ଗ୍ରନ୍ଥ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ କାରଣ-ଅକାରଣେ ପରସ୍ପରକୁ ନ ଜାଣିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମିଶିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ପୁରଣମାତ୍ରାରେ ସ୍ମୃତିରେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହିଭଳି ଟିକିଏ ବା ପରେରଣା ଆସୁଛି ଯେ ଆମକୁ ଏକାଠି ମିଶି କୌଣସି ନୂଆ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଦୁନିଆର ଯେଉଁଭଳି ଅବସ୍ଥା ହେଲାଣି, ସେହି ଅନୁସାରେ ଯାହା ଅନ୍ୟ କେହି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ତାହା ଆମମାନଙ୍କୁ ମିଳିମିଶି କରିବାକୁ ହେବ । ଏହିଭଳି ଟିକିଏ ଦ୍ୱାରା ପରସ୍ପର ସହିତ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମିଶୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ କେହି ଛୋଟ ଅଛନ୍ତି କେହି ବଡ଼ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ସଂଗଠନ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ସବୁ ପ୍ରକାରର ଆତ୍ମା ଆତ୍ମଜ୍ଞାନସ୍ୱ ପାର୍ବତୀରେ ଯାଇଛନ୍ତି । କରମଣୀ ସେବା କରିବାବାଲା ମଧ୍ୟ ଯାଇଛନ୍ତି, ରାଜ୍ୟ ସ୍ୱାଧୀନା କରିବାର ପ୍ଲାନ୍ ରୁଦ୍ଧିବାଲା ମଧ୍ୟ ଯାଇଛନ୍ତି । ତା’ ସହିତ ସାହସ ଏବଂ ଶକ୍ତିକୁ ବଢ଼ାଇବା ବାଲା ମଧ୍ୟ ଯାଇଛନ୍ତି । ଆଜି ସାରା ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଏହି ତିନି ପ୍ରକାରର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲୁ ଏବଂ ତିନି ପ୍ରକାରର ଆତ୍ମାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । କେହି ପ୍ଲାନ୍ କରିବାବାଲା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, କେହି ତା’କୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାବାଲା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ଆଉ କେହି ସାହସ ବଢ଼ାଇବାବାଲା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ଗ୍ରନ୍ଥ ତ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଦୁଇଟିଯାକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଏକା ସାଥୀରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେବେ । ଏବେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷକ୍ଷତାର ବିଶେଷତା ସବୁ ବାଦଲ ଭିତରେ ଲୁଚି ରହିଛି । ବାଦଲ ଗୁଡ଼ିକ ଏବେ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହଟି ନାହାନ୍ତି । ଯେତେ ଯେତେ ପିଲାମାନେ ନିଜର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନସୂଚକ ସୃଷ୍ଟିରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଉଛନ୍ତି ସେହି ଅନୁସାରେ ଏହି ବାଦଲ ଗୁଡ଼ିକ ଅଲଗା ଅଲଗା ହେବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୂର ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷକ୍ଷତାର ନାଗରା ବାଜି ଉଠିବ । ଏବେ କେବଳ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମଜ୍ଞାନସ୍ୱ ପାର୍ବତୀ ମଧ୍ୟ ନିଜର ପ୍ରସ୍ତୁତିର କାର୍ଯ୍ୟ ତୀବ୍ର ଗତିରେ କରିଚାଲିଛି । ତୁମେମାନେ ଯେପରି ଯୁବାବରଗର ରାଜି ବାହାର କରିବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରୁଛ ନା, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଧୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁବକ/ଯୁବତୀ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ଯୋଜନା କରୁଛନ୍ତି । ଯେପରି ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନେକ ପାର୍ବତୀ ଭିତରେ ଯେଉଁ ସବୁ ବିଶେଷତା ଥିଲା ତାହା କମ୍ ହେଉଛି ଏବଂ ଗୋଟିଏ ପାର୍ବତୀ (ରାଜନୈତିକ ଦଳ) ଆଗକୁ ବଢୁଛି ନା । ତେବେ ବାହାରର ଏକତାର ମଧ୍ୟ ରହସ୍ୟ ଅଛି । ଅନେକତା ଦୁର୍ବଳ ହେଉଛି ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଦଳ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଉଛି । ଏହା ହେଉଛି ସ୍ୱାଧୀନା କାର୍ଯ୍ୟର ରହସ୍ୟ ଭିତରେ ସହଯୋଗ ଦେବାର ପାର୍ବତୀ । ମାନସିକ ସ୍ତରରେ ମିଶିନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଭାବରେ ମିଶିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହି ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ମିଳନରେ ମଧ୍ୟ ରହସ୍ୟ ରହିଛି । ଏବେ ସ୍ୱାଧୀନାର ଗୁହ୍ୟ ରହସ୍ୟ ବା ପ୍ରଥା-ପରମ୍ପରା ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବାର ସମୟ ପାଖେଇ ଆସୁଛି । ଏହା ପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜଣା ପଡ଼ିଯିବ ଯେ ଆତ୍ମଜ୍ଞାନସ୍ୱ ପାର୍ବତୀ କ’ଣ କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରୁଛ ସେମାନେ କ’ଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି — ତୁମେମାନେ କ’ଣ କରୁଛ । କିନ୍ତୁ ଉଭୟ

ଭ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ୁଛନ୍ତି ।

ଜଗଦମ୍ବା ତ ଚନ୍ଦ୍ରମା ସଦୃଶ ଅଟେ । ତେବେ ଚନ୍ଦ୍ରମା ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ଜଗଦମ୍ବାତ୍ମକ ସହିତ ଦୀର୍ଘାତ୍ମକର ଆରମ୍ଭରୁ ହିଁ ବିଶେଷ ପାର୍ବତ ରହି ଆସିଛି । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କରିବାରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସାଥୀରେ ରହିବାର ପାର୍ବତ ଥିଲା । ସିଏ ତ ଚନ୍ଦ୍ରମା ଅର୍ଥାତ୍ ଶୀତଳ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଲଏ ତୀବ୍ର ଅଟନ୍ତି । ଉଭୟତ୍ମକ ଭିତରେ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ରହିଛି । ଏବେ ଆଉ ଟିକିଏ ତାତ୍ତ୍ୱକୁ ବଡ଼ ହେବାକୁ ଦିଅ, ଜଗଦମ୍ବା ତ ଏବେ ବି ଶୀତଳତାର କିରଣ ଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପ୍ଲାନ୍ କରାଯାଇଛି ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାରେ ସାଥୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଦରକାର ନା । ପୁଷ୍ପପାଣୀତା ଏବଂ ଦୀର୍ଘ ଏହି ଦୁଇ ଜଣତ୍ମକର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଆରମ୍ଭରୁ ପରସ୍ପର ସହିତ ହିସାବ ରହିଛି । ଏଠାରେ (ଆତ୍ମଜ୍ଞାନ ସ୍ୱପ୍ନାବସ୍ଥାରେ) ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଦୁଇତ୍ମକର ହିସାବ ପରସ୍ପର ସହିତ ପାଖାପାଖି ଅଛି । ଭାଉ (ବିଶ୍ୱାସୀଶୋର) ତ ବ୍ୟାକବୋନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ମେରୁଦଣ୍ଡ ସଦୃଶ ଅଟନ୍ତି । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପାଣ୍ଡବମାନେ ବ୍ୟାକବୋନ୍ ଅଟନ୍ତି, ଶକ୍ତିମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କରେ ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହ ବୃଦ୍ଧି କରିବାବାଲା ଗୁରୁପର ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ପ୍ଲାନ୍ କରାଯାଇଛି ଯେତେବେଳେ ଆଗକୁ ବାହାରିବେ ସେତେବେଳେ ଯାଇ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା ହେବ । ଆରକ୍ଷା!

ବିଦେଶୀଭାବ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ:- ସମସ୍ତେ ଲାଷ୍ଟରେ ଆସି ତୀବ୍ରଗତିରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ସହିତ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହବାଲା ଅଟ ନା । ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ଆସିବାବାଲା କେହି ନାହାନ୍ତି ତ । ଲକ୍ଷ୍ୟ ଯଦି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରଖିବ ତେବେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବ । ସମସ୍ତେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାରେ ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହବାଲା ଅଟନ୍ତି । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସନ୍ତାନକୁ ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସର୍ବଦା ତବଲ ଲାଲ୍ ହୋଇ ଉଡ଼ିବାର ସ୍ଥିତି ଆଧାରରେ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଆସିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ବାବା ଯେପରି ଉତ୍ତର ଉତ୍ତ ସେହିପରି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଉତ୍ତର ଉତ୍ତ ।

ସଦାସର୍ବଦା ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହର ତେଣୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଆତ୍ମା ହିଁ ଉଡ଼ିବାର ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିଥାଏ । ତେବେ ଏହି ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହିବାର ସହଜ ଉପାୟ ହେଲା — ଯାହା ବି ସେବା କରୁଛ, ବାବା କରିକରାଇବା ବାଲା ହୋଇ କରାଉଛନ୍ତି, ମୁଁ ନିମିତ୍ତ, କରାଇବାବାଲା ବାବା କରାଉଛନ୍ତି, ତଳାଉଛନ୍ତି, ଏହି ସମ୍ପୃତି ଦ୍ୱିତୀୟ ସର୍ବଦା ହାଲୁକା ଅର୍ଥାତ୍ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇ ଉଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିବ । ତେଣୁ ଏହି ସ୍ଥିତିକୁ ସର୍ବଦା ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇତାଲ ।

ବିଦାୟ ସମୟରେ:- ଏହି ସମୟ ଦିବସ ସଦାସର୍ବଦା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମୟ କରିଚାଲିଥିବ । ଏହି ସମୟ ଦିବସରେ ଯେଉଁମାନେ ବି ଆସିଛ ସେମାନେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ସମୟ ଭର ବରଦାନକୁ ସଦା ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରଖିଥିବ । ଯଦି କୌଣସି ସେଭଳି ପରିସ୍ଥିତି ଆସିଯାଏ ତେବେ ଏହି ଦିନ ଏବଂ ଏହି ବରଦାନକୁ ମନେ ପକାଇବ ତେବେ ଏହି ସମ୍ପୃତି ତୁମ ଭିତରେ ସମୟୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବ । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତି ବିମାନ ଦ୍ୱିତୀୟ ମଧୁବନରେ ପହଞ୍ଚିଯିବ ଏବଂ ସମ୍ପୃତିରେ ଆଣିବ — ଏହିଦିନ କ'ଣ ଥିଲା, କିପରି ଥିଲା ଏବଂ କ'ଣ ବରଦାନ ମିଳିଥିଲା । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ମଧୁବନ ନିବାସୀ ହୋଇଯିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ସମୟୀ ଆସିଯିବ । ତେବେ ମଧୁବନରେ ପହଞ୍ଚିଯିବା ତ ଆସିବ ନା । ଏହା ତ ଅତି ସହଜ କଥା କାରଣ ସାକାରରେ ଦେଖିଛ । ପରମଧ୍ୟାମକୁ ଯିବା ହୁଏତ କଷ୍ଟକର ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ମଧୁବନରେ ପହଞ୍ଚିଯିବା ତ ମୁଖକିଲ୍ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ବିନା ଟିକେଟରେ, ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ମଧୁବନ ନିବାସୀ ହୋଇପାରିବ । ତେବେ ମଧୁବନର ସମ୍ପୃତି ସଦା ସର୍ବଦା ସାହସ ଏବଂ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରି ଚାଲିବ । ଯେପରି ଏଠାରେ ସମସ୍ତତ୍ମକ ଭିତରେ ବିଶେଷ ଉପତ୍ତ ଉତ୍ସାହ ରହିଛି, କାହା ଭିତରେ ଦୁର୍ବଳତା ନାହିଁ ନା, ତେବେ ଏହି ସମ୍ପୃତି ହିଁ ସେତେବେଳେ ସମୟ କରିଦେବ । ଆରକ୍ଷା!

ବରଦାନ:- ପରମାତ୍ମା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମରେ ସହଯୋଗୀ ହୋଇ ସମସ୍ତତ୍ମକର ସହଯୋଗ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ସଫଳତା ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ହୁଅ । ଯେଉଁ ସମସ୍ତତ୍ମକର ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହ ରହିଥିବ ସେଠାରେ ସଫଳତା ଆପେ ଆପେ ନିକଟକୁ ଆସିବ ଏବଂ ଗଲାର ମାଲା ହୋଇଯିବ । କୌଣସି ବି ବିଶାଳ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମରେ ସମସ୍ତତ୍ମକର ସହଯୋଗର ଆତ୍ମଗୁଣ ଲାଗିବା ଦରକାର । ସେବାର ସୁଯୋଗ ସମସ୍ତତ୍ମକ ପାଇଁ ରହିଛି, ଏଥିରେ କେହି ବି ବାହାନା ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ କରିପାରିବି ନାହିଁ, ମୋତେ ଆଦୌ ସମୟ ନାହିଁ । ଉଠିବା ବସିବା ସମୟରେ ୧୦-୧୦ ମିନିଟ୍ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସେବା କର । ଯଦି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଠିକ୍ ନାହିଁ ତେବେ ଘରେ ବସି କର । ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱିତୀୟ ସୁଖର ବୃଦ୍ଧି ଅର୍ଥାତ୍ ବାସ୍ତବଶୃଙ୍ଖଳ ଦ୍ୱିତୀୟ, ସୁଖମୟ ସ୍ଥିତି ଦ୍ୱିତୀୟ ସୁଖମୟ ସଂସାର ନିର୍ମାଣ କର । ପରମାତ୍ମା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମରେ ସହଯୋଗୀ ହୁଅ ତେବେ ତୁମକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମସ୍ତତ୍ମକର ସହଯୋଗ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

ସ୍ୱଲୋଗାନ:- ପ୍ରକୃତିପତିର ଆସନ ଉପରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ରୁହ ତେବେ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅପସେଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଅସ୍ଥିର ହେବ ନାହିଁ ।